

Yeshua, Zoon des mensen

Lukas 4: 16 – 27

Mat 20: 20 – 28

Inleiding

Vanuit de behoefte ook eens wat meer te kijken naar de Brit Chadasha kwam de gedachte vanuit de Stuurgroep op een drieluik over Yeshua. Voor de duidelijkheid we gebruiken de naam Yeshua terwijl de naam Jezus voor veel mensen vertrouwd is. We doen dat om hem te plaatsen in zijn Hebreeuwse context. Over Jezus spreken is niet verkeerd, dat is zijn Griekse naam.

Het drieluik waar ik voor gekozen heb belicht drie kanten van Yeshua. Hierbij moeten we bedenken dat deze drie kanten elkaar niet uitsluiten maar aanvullen. Ik heb al eens gesproken over de Hebreeuwse regel dat aspecten elkaar aanvullen. Vanuit Grieks denken bestaat de neiging tot het vinden van 1 waarheid in een bijbelgedeelte en die dan ook nog eens algemeen toepasbaar maken. Zo willen we niet naar de Schrift kijken. We kijken niet in een kijkdoo vanuit 1 richting maar vanaf verschillende heuveltoppen naar hetzelfde landschap. Vanaf iedere top ziet het landschap er anders uit, maar het is wel hetzelfde landschap. Vanaf iedere top zien we andere aspecten van dat landschap. Zelf wordt ik daar enthousiast van omdat de Schrift zo rijk is en onze Abba door zijn Geest niet ophoudt ons te inspireren. Dus ook al gaan we nu dieper in op een bepaald aspect, Yeshua de Zoon des mensen, laten we dat niet doen met een kijkdoo mentaliteit.

Dan is er nog iets anders wat het voor mij en ook voor jullie allen opwindender maakt. We willen proberen het interactief te maken. Dat betekent, dat ik niet hier blijf staan maar dichterbij kom en ga proberen jullie te betrekken. Zoals ikzelf leer door mezelf vragen te stellen, wil ik ook proberen die vragen aan jullie voor te leggen. Soms kan een vraag een wedervraag oproepen en dat is prima. Om het voor iedereen verstaanbaar te krijgen gaan we een loopmicrofoon gebruiken. Olaf zal die gaan aanreiken en het verzoek is niet te spreken, dan door die microfoon. Als iemand wil reageren zien we graag even een hand omhoog gaan en Olaf komt dan met de microfoon. De bedoeling is dat we vandaag en ook de volgende keren met elkaar leren en opgebouwd worden.

Het drieluik

Toen ik ging nadenken over een drieluik kwam ik op 2 ideeën. Het eerste idee was te kijken naar de drie invullingen van de Messias.

Messias betekent gezalfde en er werd tot drie verschillende bedieningen gezalfd. Help me even om welke drie dat gaat. Tot welke bediening werden mensen gezalfd?

Profeet

koning

(hoge)priester.

Alle drie die aspecten slaan op Yeshua. Hij is De gezalfde. Overigens is dit precies hetzelfde woord als het griekse woord Christus.

Ik koos uiteindelijk voor een ander drieluik. Tenminste dat dacht ik, en wel:

Yeshua, Zoon des mensen

Yeshua, Zoon van David

Yeshua, Zoon van God.

Al naar gelang ik de studie voortzette kwam ik tot de conclusie dat beide indelingen grote overeenkomsten hebben.

Op dit moment wil ik daar niet op doorgaan, het komt later vanzelf aan de orde.

Yeshua, Zoon des mensen.

Door wie wordt Yeshua Zoon des mensen genoemd?

Het is een titel die Hij zichzelf geeft.

Als we willen weten waarom, waar zouden we dan moeten zoeken naar de diepere betekenis?

De betekenis gaat terug op het Hebreeuwse begrip Ben Adam. We komen dat tegen in de Tenach, de Hebreeuwse bijbel. Dat is immers de basis van waaruit geput werd in die dagen en dat willen wij ook doen. Laten we eens bedenken in welke context dat begrip voorkomt in de Tenach.

Hulp: soms wordt het vertaald als mensenkind. Meervoudsvorm is benee adam, mensenkinderen.

Waar zien we dat in de Tenach?

De mens in het algemeen.

Ezechiël werd zo genoemd door de Eeuwige, het ging om zijn profetenbediening.

Ook Daniel werd zo aangesproken.

De mensenzoon vinden we terug in Daniel na de hemelvaart,
Elders in de Brit Chadasha?

In Openbaring als degene die de openbaring geeft (1: 13), dus Yeshua zelf!
Als degene die zijn sikkel uitzendt om te oogsten (14: 14), op een witte wolk met een
gouden kroon, het gaat daar ook om Yeshua.

Zijn er tot zover vragen?

We gaan nu naar de invullingen apart kijken.

De mens in algemene zin.

Om te beginnen met het begrip Ben Adam in algemene zin. De mens.

Yeshua leefde als mens temidden van het Joodse volk. Hij werd besneden op de achtste
dag, werd Zoon der wet en was bezig in de dingen die zijn Vader aangingen. We lezen
daarvan bij Lukas. Yeshua was serieus in het onderzoeken van de Schrift.

Zou je kunnen zeggen dat Hij een Zeloot was?

Zou je Yeshua een Farizeeër kunnen noemen?

Yeshua ontwikkelde zich tot een kenner van de Torah, die de Torah leefde. Hij was een
kind van zijn tijd en gebruikte methoden die ook de Farizeeën gebruikten.

Weet iemand waarmee Yeshua op 1 lijn zat met de Farizeeën?

Hij stelde sommige Torah regels scherper, zoals de Farizeeën ook deden. Het hek om de

Torah.

Voorbeelden.

Niet moorden, Yeshua zegt: niet toornen tegen je broeder, niet 'leeghoofd' zeggen.

Overspel als je naar een vrouw kijkt om haar te begeren.

Geen scheidbrief maar voorkom trouwbreuk

Hij gebruikte uitleg methoden zoals de Farizeeën. Uit de door rabbi Hillel gegeven regels voor schriftuitleg gebruikte Yeshua bijvoorbeeld de Qal we chomer.

Lukas 11: 11 – 13. Als een kind zijn vader vraagt om een brood geeft hij geen steen en vraagt hij om een vis dan geef hij geen slang. Vraagt hij om een ei dan geeft hij geen schorpioen. **Hoeveel te meer** zal uw hemelse Vader u de Heilige Geest geven aan wie Hem daarom bidden.

Hij sprak in gelijkenissen. Kijk in de Rabbijnse litteratuur en je vindt ze daar ook.

Gelijkenissen van de Farizeeën gingen nogal eens over dezelfde onderwerpen:

Een koning die uitnodigt voor een maaltijd, een schat die verborgen is in iets dat gekocht wordt, een bruidegom op weg naar de bruid, werkers in een wijngaard.

Waarom lezen we zoveel in de evangeliën over zijn gesprekken met en over de Farizeeën?

Yeshua ging om met de Farizeeën zoals ze zelf ook elkaar bevroegen. In de Christelijke

traditie is dat vaak als vijandig uitgelegd, het tegendeel is waar.

De aandacht die Yeshua aan de Farizeeën besteedde liet zien dat hij bewogen was met hen.

Hij riep hen soms ook ter verantwoording en dat doe je alleen als je verwacht dat het iets uitwerkt.

De positie van de Farizeeën. Mat. 23. Zij zitten op de stoel van Mozes. Doet naar wat zij u zeggen maar niet naar wat ze doen. Met andere woorden, ze kunnen prima antwoord geven op vragen over de Tora en hoe te handelen. Dat was een positie die oorspronkelijk de priesters toekwam. Die hadden het kennelijk laten liggen en de Farizeeën hadden het opgepakt en Yeshua erkent dat. Hij stelt echter wel dat ze niet als voorbeeld moesten gelden voor wat betreft hun eigen doen en laten.

Wat week af van de manier van de Farizeeën?

Yeshua trok rond en sprak ook tot grote groepen mensen. (niet zijn eigen leerhuis)

Yeshua deed wonderen.

Hij sprak met gezag en Hij handelde zelf overeenkomstig met wat hij sprak.

Hij was bewogen met de schare (schapen zonder herder) Hierin zien we verband met wat in Ezechiël 34 staat over de slechte herders.

[34:23 En Ik zal een enigen Herder over hen verwekken, en Hij zal hen weiden, namelijk Mijn knecht David; die zal ze weiden, en Die zal hun tot een Herder zijn]

Zijn er op dit moment vragen?

Zo was Yeshua echt een mensenkind, temidden van Zijn volk.

Mensenkind, de profetische bediening.

In Ezechiël wordt de profeet telkens door de Eeuwige aangesproken als Ben Adam. Ik kwam tot 92 keer deze titel bij deze profeet.

Als voorbeeld in Ezechiël 37 spreekt de Eeuwige tegen Ezechiël: mensenzoon, kunnen deze beenderen leven? Daarna wordt Ezechiël opgedragen over deze beenderen te profeteren.

Bij Daniel komt het 1 keer in die betekenis voor (8: 17) waar Daniel een inkijk krijgt over de eindtijd.

Ik zie een verband tussen de titel Ben Adam en het profeetschap. Hier is het niet de persoon zelf die zich zo noemt maar de Eeuwige noemt hem zo bij het doorgeven van een boodschap of het zien van een gezicht.

Dit is waar ik eerder naar verwees: een profeet is iemand die gezalfd wordt, een gezalfde of te wel een messias.

Yeshua, HaMashiach, de gezalfde, heeft ook in de bediening van profeet.

Wat is kenmerkend voor een profeet?

Het Hebreeuwse woord voor profeet is nevi, overbrenger. Hij brengt een boodschap over van de Eeuwige.

We zien een voorzegging over Yeshua als profeet in de Tora.

Deuteronomium 18: 18, waar de Eeuwige tegen Moshe spreekt.

Een Profeet zal Ik hun verwekken uit het midden hunner broederen, als u; en Ik zal Mijn woorden in Zijn mond geven, en Hij zal tot hen spreken alles, wat Ik Hem gebieden zal.

In Handelingen 3:22 spreekt Petrus daarover met betrekking tot Yeshua:

Want Mozes heeft tot de vaderen gezegd: De Heere, uw God, zal u een Profeet verwekken, uit uw broederen, gelijk mij; Dien zult gij horen, in alles, wat Hij tot u spreken zal.

Welke voorbeelden zijn er van deze bediening van Yeshua?

Het gelezen deel in Lukas (de profeet in zijn vaderstad)

Aankondiging van Zijn lijden en opstanding.

Rede over de laatste dingen. (Mat. 24)

Het noemen van het verleden van de Samaritaanse vrouw.

Voorzegging van Judas' verraad.

Voorzegging Petrus' verloochening en van zijn terugkeer en leiding geven.

Voorzegging verwoesting van de tempel

Het boek Openbaring. 1: 13 vv Een zoon des mensen gelijk.

In wezen is de prediking van Yeshua profetisch. Hij spreekt namens Zijn Vader. Belangrijk daarin is het Koninkrijk dat nabij gekomen is. Daarover gaan we het op 4 juni hebben.

Kun je zijn daden ook profetisch noemen? Ze horen bij het Koninkrijk.

Yeshua in Nazareth.

Nu iets meer over de profetie van Jesaja die Yeshua leest in de synagoge van Nazareth.

Neem dit bijbelgedeelte er nog even bij (vanaf Lukas 4: 17) en vergelijk terwijl ik lees wat er bij mij staat in Jesaja 61: 1, 2 en 3. Ik gebruik de tekst uit de Naardense bijbel.

De geest van mijn Heer, Adonai, is over mij, want de Heer heeft mij gezalft om goede boodschap te brengen aan verdrukten, hij heeft mij gezonden om te verbinden verbrokenen van hart, om uit te roepen tot gekerkerden: vrijlating!, tot opgeslotenen: ontgrendeling!-

om uit te roepen een jaar van welbehagen voor Adonai, een dag van wrake voor onze God; om alle rouwenden te troosten,-

om voor de rouwenden van Sion uit te stallen, om hun te geven: luister in plaats van as, verrukkelijke olie in plaats van rouw, een mantel van lofzang in plaats van een kwijnende geest; roepen zal men tot hen: godseiken der gerechtigheid, planting van Adonai, bestemd voor luister!

Wat valt op?

Hij stopt te lezen voordat over de dag der wrake wordt geschreven.

Hij gaat zitten: de rabbi's spraken zittend, de mensen luisterden vaak staand.

Hij houdt een zeer korte droshe.

Het maakt eerst veel indruk. Even later gaat het mis. Hoe komt dat?

De mensen verwachten een voorkeursbehandeling omdat Yeshua uit hun midden voortkomt. Hier wordt hoogmoed bloot gelegd. Yeshua doorziet hen volkomen.

Hoogmoed is een valkuil, ook voor ons. Laten we ons goed realiseren, dat wat we ontvangen hebben genade is en geen verdienste! Hier zit een les in!

Nog even terug naar de profetie van Jesaja.

Het gaat over de treurende van Sion die vernieuwing en herstel meemaken, vreugdeolie in plaats van treurigheid. Sieraad in plaats van as. Vrijlating uit de omklemming. Het werk van Yeshua was een teken van die verlossing. Dat is ook de typering van zijn werk als Zoon des mensen.

Is er nog iemand met een vraag tot zover?

De dienende knecht.

Maar, er is bij Yeshua nog meer. In de profetische bediening heeft Hij niet alleen een boodschap over te brengen, Hij heeft ook een taak te verrichten. De nevi is een overbrenger, Yeshua brengt ook de invulling van de belofte van de Eeuwige over. Die belofte gaat over de verlossing van het volk en het oprichten van Zijn koninkrijk. Die verlossing brengt Hij tot stand als mensenzoon als een dienende knecht, daarna keert Hij terug, nog steeds als mensenzoon, naar Zijn Vader.

Door de evangeliebeschrijvingen heen lezen we telkens over Hem, de Zoon des mensen, de weg die Hij ging en over de weg die nog komt.

Kenmerkend vindt ik de tekst die we gelezen hebben uit Mattheus 20: 28.

Zoals de mensenzoon niet is gekomen om gediend te worden, maar om te dienen en zijn ziel prijs te geven als losgeld voor velen!

Hij kwam om te dienen, om overgeleverd te worden, om zichzelf te geven als een losprijs, om te sterven. Hij kwam als mens en betaalde voor ons als mens, zonder zelf te zondigen. Hij stond op en ging terug naar Zijn Vader.

Dat vierden we afgelopen donderdag op hemelvaartsdag. Tien dagen daarna is het Shavuot, pinksteren. Dat is volgende week zondag 4 juni.

Op hemelvaartsdag ging Yeshua naar Zijn Vader. Laten we daarvan lezen in Daniel. (Daniel is voor een deel in het Aramees geschreven. Het deel dat we nu gaan lezen is daar onderdeel van. Het gaat hier dus niet om Ben Adam, maar om Bar Enash.)

We gaan naar Daniel 7: 9 – 14. Wie wil dat lezen?

Dit gedeelte sluit aan op de verschijning van een verschrikkelijk levend wezen met horens waarbij er drie worden ontworteld ten gunste van een nieuwe horen.

Ik bleef aanschouwen, totdat tronen werden opgericht en een hoogbedraagde ging zitten; zijn kleding was als sneeuw zo blank, en het haar op zijn hoofd als wol zo wit; zijn troon bestond uit vlammen vuur, en de raderen daarvan uit laaiend vuur.

Een rivier van vuur vloeiende en voer heen van voor zijn aanschijn; duizend van duizenden dienden hem en tienduizenden van tienduizenden stonden voor zijn aanschijn op; het gerechtshof ging zitten en de boekrollen werden geopend.

Ik bleef aanschouwen, en terstond, vanwege het geluid van de grote woorden die de

horen sprak,- bleef ik schouwen, totdat het wezen was gedood, zijn lichaam teloorgegaan en prijsgegeven aan een laaiend vuur.

Aan de rest van de levende wezens werd de heerschappij ontnomen, en verlenging van leven werd hun verleend voor een tijd en een wijle.

Ik bleef aanschouwen, in nachtelijke aanschouwing, en zie, met de wolken des hemels mee genaakte iemand als een mensenzoon; hij bereikte de hoogbedaagde en mocht diens aanschijn naderen.

Hem werd verleend: heerschappij, waardigheid en koningschap, en alle gemeenschappen, natiën en talen eerden hem: zijn heerschappij is een eeuwige heerschappij die niet vergaat en zijn koningschap is er een dat niet wordt beschadigd!

Hier ziet Daniel hoe 'iemand als een mensenzoon' met de wolken des hemels aankomt bij de troon van de Eeuwige en Zijn plaats daar inneemt. Dat is nog eens een profetische blik die Daniel ontving. Yeshua, de Zoon des Mensen ontvangt in deze profetische blik heerschappij, waardigheid en koningschap. Hemelvaartsdag wordt terecht ook wel kroningsdag genoemd.

Perspectief en opdracht.

Dat is het perspectief waar we aan mogen denken terwijl we weten dat in de tijd die voor ons ligt nog wel het een en ander te gebeuren staat. Yeshua spreekt daar zelf over. De dag komt nog dat Hij zal komen met kracht en heerlijkheid en Zijn koningschap hier op aarde werkelijk gestalte zal krijgen. Die komst kondigde Hij zelf aan en Hij waarschuwde

daarbij dat het onverwachts zal zijn en dat we op de tekenen van de tijd dienen te letten, Mattheus 24 spreekt daarover. Laten we op die manier omgaan met de profetieën: vol verwachting letten op de tekenen, maar we moeten er niet mee gaan rekenen. En.... doorgaan met wat onze hand vindt om te doen, in navolging van Yeshua. Ik wil iets zeggen over de toepassing daarvan. Misschien zijn er eerst nog vragen?

Bij de laatste seder, dat is de Pesach maaltijd vlak voor Zijn kruisdood, gaf Yeshua een praktische les. Op het moment van het wassen van de handen, ging Hij als een slaaf de voeten wassen. Hij diende als een knecht. Er werd ook gesproken over het essentiële van deze daad. Het was de boodschap dat Yeshua zich opstelde als slaaf, in dienstbaarheid. Hij zei daarbij: doen jullie evenzo. Dat geldt ook voor ons, onze opstelling in dienstbaarheid, niet ontvangen maar geven. Ik wil dit punt vandaag benadrukken omdat het geldt voor ons allemaal.

Heel in het bijzonder past deze instelling binnen het huwelijk. Ja, vandaag ga ik me ook richten tot jullie, Rob en Wilma.

Waar we het vandaag over gehad hebben was niet speciaal voor jullie voorbereid. Maar, de toepassing is toch ook voor jullie heel speciaal en dat wil ik graag toespitsen op het begrip dienstbaarheid.

Het woord trouwen komt van trouw aan elkaar beloven. Die trouw vindt zijn toepassing in dienstbaarheid, zonder iets terug te verlangen jezelf aan de ander geven. Dat past niet in het denken van de tegenwoordige maatschappij. Daar moet je vooral aan jezelf denken, je

eigen grenzen niet voorbij gaan en zorgen dat je behoeften bevredigd worden. Zo hoort het echter niet te zijn. In het voorbeeld dat de Schrift ons in de Efezebrief aanreikt wordt de liefde van Yeshua voor Zijn gemeente vergeleken met de liefde in het huwelijk. Voor haar, die Gemeente, heeft Hij zich prijsgegeven. Zijn dienstbaarheid is ter navolging, gevende liefde die niet berekend is op terugontvangen. Dat is wat ik jullie mee wil geven voor de tijd die Hij jullie geeft als man en vrouw.

Afsluiting

Zo hebben we vandaag gekeken naar Yeshua, de Zoon des mensen.

Hij kwam in een profetische bediening als Ben Adam.

Hij kwam als mens om te dienen en zichzelf te geven als een losprijs voor velen.

Hij kwam als mens voor Zijn volk en ook voor de volken.

Hij zal komen als mensenzoon in recht en gerechtigheid, als de grote Koning. Daarover gaan we de volgende keer nadenken.

Voor nu: laten we Hem volgen, doen wat past bij Zijn Koningschap en uitzien naar de doorbraak van Zijn Koninkrijk.

In Openbaring 11:15 staat:

En de zevende engel blies de bazuin, en grote stemmen geschiedden in de hemel, roepend:

geschied is het koningschap over de wereld van onze Heer en zijn Gezalfde; en hij zal als koning heersen tot in de eeuwen der eeuwen.